

Som oss blifvit bekant att Backstugu karlen Adam Johansson Mudoslom[-]polo har i afsigt att vela hafva oss som han angifvit tilltalde och kanske sakfælde så hafva vi afgifvande följande berättelse velat förklara:

1^o Samma tid utan att minnas datum som och adam sagt, gingo underteknade hem till honom för att äfven med honom samtala om de saker som närmast angå vår själs väl; dock var det ej så sent och ej liggtid hvilket adam vill hafva det till, utan hade han just nyligen uptagit eld och satte sig för brasan för att spilka pärtor just som vi kommit in och var fullklädd. Samtalet började och derunder föreföll väl då vi sågo den Gamla Adams hjertas hårdhet och obotfärdighet att vi och frågade efter någon synd någon känd dålig handling som han torde veta med sig men lemnat oangrad och ogodtgjord och om så var borde han erkänna och förödmjuka sig för Gud m.m. Hvarpå han utan att vela fatta vår mening svarade att vi voro inga förlåtare o.s.v. stödjande sig på sin döda tro och ärbardhet blef som det tycktes ond[?] och gick ut — äfven det föreföll för än han utgick att vi enligt med Guds ord förkunnade honom hvad som blir följden af en obot[-]färdig lefnad kanske vi ock nämnde helfvetet — oakadt ej i så rundeliga och kopiösa orda lag som den furtonyma-hederliga författaren torde hafva satt i adams mun.

2^{do} När Adam gått gingo vi ock en stund efter, ut och kommo till Salomon Wuopio utan att precist veta att Adam var der. Dit hade han dock gått; men der föreföll intet vidare än att vi då han genast skulle gå ut stannade vid dörren och sade: haf ej så brottom, men han bidade ej utan rykte mig Anders Jonsson som stod vid dörr påsten i beltet så att det brast och slängde det jemte knifven som hängde vid beltet långt ut på golfvet, i ifvern sade han och åt mig Johan Nilsson då jag med orden haf ej brott: rakte ut mina armar liksom för att heida honom, dessa ord: jag är annu [ännu] ej så svag att jag ej vinner med dig eller er huru orden föllo sig och grep uti mig. Inga många flera ord talte vi inga "handgripeligheter" hafva vi begått, utan helt[?] beskedeligt gick han raken[?] ut helst när farbror[?] Salomon eller Lars Andersson sade: a låt honom gå. A[?] som angifvit oss som skulle vi svurit och dylikt är väl för att rättfärdiga sina egna uttryck. Detta hafva vi velat liksom inför Gud besanna. och låtit harmedelst upsätta. Mudoslombolo den 16 October 1849.

Anders Jonsson Kainu

[+bomärke]

Johan Nilsson

[+bomärke] och

Gustaf Johanss. Mudoslompolo.

[+bomärke]

På anmodan af J. F. Liljeblad.
Kyrkoherde i Muonioniska.